

Bemærkninger til forslaget

Forud for folkeafstemningen i 1972 om det danske EF-medlemskab fik vælgerne løfte om, at det drejede sig om et handelsmæssigt samarbejde og under ingen omstændigheder et udenrigspolitisk. Siden begyndte EF-landene at opbygge en fælles udenrigspolitik. Dette skete i mange år uden for Romtraktaten i form af det såkaldte EPS-samarbejde. Med EF-pakken i 1986 kom udenrigspolitikken ind i Traktaten. Men vi fik klare løfter om, at vi kan sige nej til alt.

Med Maastricht-Traktatens art. J blev vi imidlertid yderligere trukket ind i en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og Unionen fik nu en målsætning om oprettelsen af et fælles forsvar. Alt tyder på, at der til regeringskonferencen i 1996 vil ligge forslag på bordet om bl.a. flertalsafstemninger om udenrigspolitikken og gennemførelse af fælles forsvarspolitik.

Enhedslisten kan ikke støtte et udenrigspolitisk samarbejde af den art, som her er under opbygning. Der er tale om en politisk – og på længere sigt også en

militær – blokdannelse. I stedet ønsker Enhedslisten at nedlægge de tilbageværende militære blokke – NATO og WEU – og i stedet udvikle et sikkerhedspolitisk samarbejde mellem alle europæiske stater i OSCE (tidligere CSCE).

Enhedslisten er af den opfattelse, at Vesten er ved at forspilde en historisk chance for at udvikle en fælles sikkerhedspolitik mellem Øst og Vest, en sikkerhedspolitik, som ikke hviler på én magtbloks dominans over andre lande. Enhedslisten mener, at den bedste sikkerhedspolitik består i afspænding, nedrustning, demokrati, konfliktforebyggelse og økonomisk og social udvikling.

Det grundlag, som EU er dannet på, og de tanker om WEU og sikkerhedspolitik, der er de herskende i EU, vil ikke løse op for de grundlæggende sociale og økonomiske problemer, som er hovedårsagen til de sikkerhedsmæssige konflikter, som dukker op rundt om i Østeuropa og den tredje verden.